

- 3) Εάν στο ερώτημα 2 δοθεί η απάντηση ότι ο αιτών την επιχορήγηση μπορεί, στην περίπτωση που περιγράφεται στο ερώτημα 2, να αντλήσει ευθέως από το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 τη νομική βάση αξιώσεως έναντι του κράτους μέλους του για την παροχή της εν λόγω επιχορηγήσεως, αποκλείει το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 1303/2013⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου [...] την παροχή επιχορηγήσεως για την κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίου παραγωγής και εμπορίας όταν η αίτηση επιχορηγήσεως υποβάλλεται μετά την κατάρτιση και υλοποίηση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 149, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 354, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 320.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 12 Ιουνίου 2018 — Delfarma Sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Υπόθεση C-387/18)

(2018/C 294/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Delfarma Sp. z o.o.

Καθού: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε εθνική διάταξη σύμφωνα με την οποία η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως ενός παραλλήλως εισαγόμενου φαρμάκου στην αγορά κράτους μέλους μπορεί να απορριφθεί αποκλειστικά και μόνο για τον λόγο ότι το παραλλήλως εισαγόμενο φάρμακο εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εξαγωγής ως γενόσημο του προϊόντος αναφοράς, ήτοι βάσει περιληπτικού φακέλου, ενώ το φάρμακο αυτό εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εισαγωγής ως φάρμακο αναφοράς, ήτοι βάσει πλήρους φακέλου, και αυτή η απόρριψη λαμβάνει χώρα χωρίς να ελεγχθεί αν τα δύο φάρμακα ταυτίζονται ουσιαστικά από θεραπευτική άποψη και χωρίς η εθνική Υπηρεσία να ζητήσει –μολονότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα– την υποβολή του σχετικού φακέλου από την αντίστοιχη υπηρεσία του κράτους εξαγωγής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 13 Ιουνίου 2018 — Brussels Securities SA κατά État belge

(Υπόθεση C-389/18)

(2018/C 294/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles